

har præcis det synspunkt, jeg lige har givet udtryk for – så det behøver man ikke at problematisere. Det er et spørgsmål om, at vi konkret forholder os til det og spørger: Hvor er det så, man vil komme flertallet i møde og begrænse integrationen i Unionen?

Hermed sluttede spørgsmål.

Spm. nr. S 1016

4) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil statsministeren redegøre for, hvorledes han i praksis vil »bygge bro« i EU-spørgsmålet mellem tilhængere og modstandere af mere EU-integration, er det for statsministeren kun et spørgsmål om bedre kommunikation, eller handler det også om at ændre EU-politik?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det går på det samme, og når jeg stillede to spørgsmål, er det jo for at kunne fortsætte debatten, fordi jeg ved, at statsministeren i hvert fald i de sidste år har haft en tendens til at stoppe debatten meget hurtigt ved et spørgsmål, og så er det godt at have to spørgsmål, så man kan fortsætte debatten. Og jeg vil nu give statsministeren lejlighed til at svare på det, jeg netop spurgte om før i forhold til at problematisere det med, at befolkningen skulle være så forskellig.

Er det ikke korrekt, at der er et flertal, der stemte nej? Det flertal må man komme i møde. Det gør man selvfølgelig ved dialog og diskussion. Det gør man, hvis regeringen har lyst til det, ved at skrive nogle bøger, komme med sit bidrag, men det gør man også ved, at man konkret peger på nogle politiske områder, hvor man er villig til at ændre sin EU-politik, så man kommer den skepsis i møde, som blev vist den 28. september sidste år.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hvis hr. Thulesen Dahl er enig med mig i, at udfaldet af folkeafstemningen den 28. september var et nej til dansk medlemskab af euroen – det er vi begge to enige om – så er resten af diskussionen i virkeligheden åben, og allehånde fortolkninger kan lægges ind.

Jeg mener, at befolkningen i Danmark er et af de bedst oplyste folk i hele Europa, og jeg mener faktisk, at befolkningen den 28. september meget klart tog stilling til dette ene spørgsmål.

Hvad kan vi så gøre bagefter? Ja, altså det, jeg føler, vi kan gøre, er at tage gode, åbne debatter om alle de store, vigtige europaspørgsmål og bestræbe os på at få nuancerne frem.

Lad mig tage et enkelt eksempel: Integration eller ikke integration, det, hr. Keld Albrechtsen vist kalder mere union eller ikke mere union.

Dér mener jeg, at svaret ikke bare er ja eller nej.

Lad mig nævne, at jeg da f.eks. føler, at Danmark har en stærk interesse i et uddybet samarbejde på miljøområdet – det mener jeg virkelig – hvorimod vi på visse andre områder må sige, at det har vi ikke nogen interesse i, der respekterer vi vores forbehold, det siger sig selv. Men min pointe er, at det værste, der kan ske i europadebatten, vil jeg gerne sige til hr. Thulesen Dahl, er, hvis det bliver meget firkantet og meget: »Du er dum, og jeg er klog«, og »vi vil ud« eller »vi vil blive i Europa«.

Vi skylder befolkningen, vil jeg gerne sige til hr. Thulesen Dahl, en rigtig god, nuanceret debat, og derfor vil jeg sige om hvidbogen, at jeg ser hvidbogen som et kig ind i krystalkuglen og et forsøg på at give befolkningen og os det bedst mulige grundlag for at få den vigtige europadebat, vi skal have, for befolkningen fortjener at få en oplysningsdebat om, hvilke veje Danmark gør klogest i at vælge i fremtiden.

Skal vi gå ind for en klarere arbejdsdeling mellem Europa og Danmark og Europa og de andre lande? Det mener jeg vi skal. Skal vi gå ind for en enklere traktat? Hvis det kan lade sig gøre, mener jeg, vi skal gøre det – og så fremdeles.

Kort sagt, debatten er der, lad os bidrage positivt, vil jeg gerne sige til hr. Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er enig i, at det danske folk nok er et af de bedst oplyste folk i Unionen omkring EU-forhold. Det skyldes primært, at vi i Danmark har tradition for at afholde folkeafstemninger, hvor befolkningen afgør, hvor langt Danmark skal gå i EU-spørgsmål.

Det er den tradition, som statsministeren gør sig til talsmand for nu at stoppe, lige præcis stoppe, fordi man er bange for, at man, hvis man spørger befolkningen længere, får det modsatte synspunkt af det, man vil høre, og at befolkningen stemmer nej til nye traktater.

Det er jo derfor, Nicetraktaten ikke kommer til folkeafstemning. Det er derfor, man allerede nu bebuder, at når man kan undgå folkeafstem-